

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?

Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als
25 anys del Concili Provincial Tarraconense

2. L'Església, poble de Déu que surt a anunciar l'Evangelí

2.5. La missió dels laics

El camí eclesial s'ha de fer sota el signe de la coresponsabilitat de tot el poble de Déu i, per tant, l'edificació de l'Església és tasca de tothom. Això signi ca en concret que la participació dels laics i laiques, no es pot formular tan sols en termes de col·laboració amb els ministres ordenats. Els laics no poden ser només uns «delegats» o «executors» d'aquells. Cert que sempre hi haurà, a les comunitats cristianes, persones de bona voluntat que col·laborin puntualment en tasques a les quals siguin convidades, i per tant aquestes persones acabaran la seva col·laboració quan així ho decideixen, per voluntat pròpia. Cal, però, fer emergir laics que se sentin responsables –no tan sols col·laboradors– de l'acció eclesial en el seu conjunt i que, en graus diversos, acceptin funcions i serveis dins les comunitats amb delítat i perseverança. Alguns d'aquests laics poden quedar inserits, per designació episcopal, en equips pastorals (de parròquies, d'unitats pastorals, d'arxiprestats, de zones, de diòcesis) al costat de preveres i diaques. En efecte, un dels punts forts de la conversió pastoral i missionera ha de ser la integració dels laics en la construcció de la comunitat cristiana, amb una responsabilitat compartida però substantiva, en el marc del govern pastoral de l'Església. La missió dels laics no se circumscriu, però, al marc intern de l'Església, sinó que, tal com es llegeix en el capítol IV de la constitució *Lumen gentium* del Concili Vaticà II, el seu marc propi és el món. Els laics són cridats a treballar en l'ampli camp que és el món i en el qual cal sembrar les llavors del Regne (vegeu Mateu 13,38).
(continuarà)

Diumenge, 18 de juliol de 2021. Núm. 608

DIUMENGE XVI DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

EREN COM OVELLES SENSE PASTOR

Quin contrast entre la descripció que fa Jeremies a la primera lectura dels mals pastors, que dispersen les ovelles i les abandonen a la seva sort, i l'actitud de Jesús que es compadeix d'aquella gran gentada que el seguia “perquè eren com ovelles sense pastor”.

Jesús és el Bon Pastor. I quin gran exemple no ens en dóna, no només compadint-se de la gentada, sinó també tenint cura del seu “petit ramat”, el grup dels deixebles, portant-los a un lloc despoblat per reposar una mica.

Però el que més sorprèn d'aquest relat evangèlic és el final: Què fa Jesús per compadir-se d'aquella gentada que no el deixava ni reposar?: “es posà a instruir-los llargament”.

Missió del pastor: Instruir, educar, ensenyar... Actituds del deixeble: Ser receptiu, acollir la paraula, deixar-se modelar pel mestre.

Cada setmana som convocats a la celebració. Hi escoltem la Paraula de Déu que ens és proclamada. En sentim l'explicació que se'ns fa en l'homilia. Si volem, podem rellegir-la i meditar-la a casa en el text de la Bíblia o en el Full Parroquial.

Però: ¿Deixem que la Paraula ens penetri? ¿Procurem que la nostra vida es vagi modelant segons l'ensenyament de l'evangelí?

També hem llegit avui en la segona lectura un fragment de la carta de sant Pau als cristians d'Efes. Deia l'apòstol: “Ell és la nostra pau... Ha creat una nova humanitat... Ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau” Una pau fruit de la reconciliació: “De dos pobles n'ha fet un”. També aquest és l'ensenyament que hem d'acollir, la instrucció que ens cal aprendre. Massa sovint posem barreres, prejudicis, enemistats que ens corsequen i ens fan viure lluny de Déu

i dels altres germans nostres. Heus aquí un exemple de com la Paraula de Déu ens va modelant segons el criteri de Déu i no segons el nostre. En acudir a aquesta celebració, fem com aquella gentada que acudia a Jesús. El necessitem. Tenim fam de la seva paraula. Que ell satisfaci els nostres anhels i ens configuri segons el seu pla salvador. Deixem que ell ens mena als bons pasturatges.

El pa de l'Eucaristia que compartim és l'aliment, el "farratge", que nosaltres, el ramat, rebem del nostre Pastor que ens mena a alimentar-nos en els plats deliciosos. ■

HIMNE A SANT JAUME, APÒSTOL

A vós, sant Jaume, el nostre cant
exalça amb lloes jovials,
a vós, que el Crist va transformar
de pescador en apòstol seu.

Quan ell us crida, cor-robot,
amb el germà tot ho deixeu,
i us convertiu en pregoner
de sa paraula i de son nom.

Espectador de l'alt poder,
les meravelles contempleu:
d'excelsa glòria al Tabor,
de trista angoixa en el jardí.

Vós, quan el calze del sofrir
se us ofereix, promptly avanceu;
sou, dels apòstols, el primer
que per l'amor del Crist moriu.

Fidel deixeble de Jesús
i sembrador de llum del cel,
feu que la fe il·lumini els cors
i que els inflami el sant esper.

Feu que amb afany seguim, del Crist,
els manaments ara en el món,
perquè després puguem cantar
himnes a ell perennement. Amén.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 17: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 18: 12,00: Pel poble. 18,30: Àngel Goy
Dilluns, 19: 18'30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 20: 18,30: Per la salut de la malalta Maria
Dimecres, 21: 18,30: Per la salut de la malalta Maria
Dijous, 22: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 23: 18,30: Per la salut de la malalta Maria
Dissabte, 24: 18,30: Per la salut de la malalta Maria
Diumenge, 25: 12,00: Pel poble. 18,30: Família Agell Casademont

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

PREPAREN EL SEU CASAMENT

Ángel Carlos Verde Quintanilla amb Núria Joana Voz Osés

Diumenge vinent, dia 25 de juliol

SOLEMNITAT DE SANT JAUME, APÒSTOL

Des de molt antic hi ha el convenciment que sant Jaume havia predicat l'Evangeli fins als límits occidentals del món. Després de les invasions musulmanes, l'apòstol sant Jaume és venerat com a patró dels Regnes cristians d'Espanya. Aquests, durant els segles següents, expressen llur agraïment per la protecció de l'Apòstol en la defensa de la fe, i pel seu ajut en l'acció missionera per a propagar l'Església arreu del món. El seu sepulcre a Compostel·la, com el sepulcre buit del Senyor a Jerusalem i la tomba de sant Pere a Roma, atreu, fins al dia d'avui, innumbrables pelegrins de tot el món cristià. Els papes han concedit al seu santuari un jubileu freqüent i altres gràcies extraordinàries.